НЕ ЖЕРТВУЙТЕ ТАМ, ДЕ ПРАВЛЯТЬ УНДІВЦІ.

"Не жертвуйте там, де правлять попи й ундівці" — такий клич був висунув один з дописувачів "У.Р.В." Клич отой висунув саме в той час, як ундівські делегати на з'їзді Просвіти у Львові в березні ц. р. розбивали голови робітниче-селянським делегатам низових читалень Просвіти за те тільки, що вони відважилися промовляти від селянсько-робітничих мас та станути в обороні пролетарської просвіти. Ось що пишуть самі інваліди, що були делегатами на тому просвітянському з'їзді:

"На Загальних Зборах Головного Т-ва Просвіта у Львові, в дні 21 III ц. р. побила тяжко українська фашістська кліка робітника-інваліда УГА, т. Костея Василя, делегата низової читальні Просвіти тільки за це, що відважився промовляти від селянсько-робітничих мас та станути в обороні пролетарської просвіти.

Попівня, продажні меценаси (один меценас з Калуша і один піп виділовий філії Просвіти перші підняли крісла проти робітниче-селянських делегатів) і їх прислужники, взагалі ундо-фашістська зараза, що опанувала Просвіту, через увесь час зборів не мала нічого іншого до говорення як кидання клевет на увесь робітниче-селянський рух, підюджуючи і заохочуючи себе самих до такого закінчення, яке й мало місце, то є до розбивання голов робітниче-селянським делегатам.

Обурені цим фактом підписані інваліди УГА протестують рішуче проти побиття фашістськими вандалами товариша, інваліда УГА та завзивають усіх товаришів-інвалідів УГА запротестувати як найрішучіше проти того побиття.

Дацків Іван, Шушнір Семен, Костей Василь, інваліди УГА."

Так вміють розправлятися ундівці з робітниче-селянськими делегатами низових читалень Просвіт. Особливо останні чотири роки ведеться завзята боротьба на землях Західньої України між працюючими а ундівцями якраз саме за Просвіту. Ундівці й попи на боротьбу з працюючими кличуть собі в допомогу польську поліцію, петлюрівських недобитків й інші найчорніші сили.

Бої за робітниче-селянську Просвіту йдуть далі. Вони з дня на день стають грізніші, завзятіші. Немає з'їзду Просвіти, на якому-б ундівські палочники не розбивали голови українським працюючим, не має тюрми в Польщі, де не карались би піонери робітниче-селянської Просвіти, запроторені туди ундівською охранкою.

А найбільше лихо лежить в тому, що у тій клясовій боротьбі за Просвіту, яка точиться зараз на Західній Україні, чимало українських працюючих Канади й Америки з-за своєї не поінформованості спомагають ундівсько - попівський фронт проти українських працюючих там у старому краю.

Особливо останніми роками хмарою наспівають до Канади й Америки з Західньої України ріжного рода прохання й заклики від читалень і філій Просвіт, Рідної Школи, Народніх Домів, кооператив та усяких будівельних комітетів. У тих закликах чи проханнях говориться тільки одне: Надсилайте до нас доларові жертви, а ми за те впишемо ваше імя в золоту книгу, або вирисуємо золотими буквами на мраморнім камені і т. д. Навибивають отих відозв сотками й розсилають на адреси своїх одногельчан, а ті, звичайно творять зараз комітети з двох-трьох, пишуть відозву до газети й діло йде. За якийсь час призбирають трохи гроша тут і відсилають важко запрацьований цент зчаста впрост в ундівські руки і тим самим допомагають ундівцям у боротьбі проти українських селян і робітників.

От хочби й таке: На днях наспів до редакції "У.Р.В." допис одної т-ки з Кіркленд Лейк, Онт., враз зі закликом читальняного виділу Просвіти з містечка Соколівка, пов Золочів. У тому заклику між іншим говориться:

"В дні 28. липня ц. р. святкує Народний Дім в Соколівці велике народне свято, 25-ліття своєї праці нашої освіти. То-ж всі, як один зложім дар хоч скромний для поглиблення праці! Жертви можете надсилати на руки виділу Народнього Дому в Соколівці Іван Видрівський, секретар."

Що-ж — відозва, нічого собі. Чому-ж би не жертвувати?

Коли-ж приглянутися близше, хто є саме отой Видрівський і цілий виділ Народного Дому в Соколівці — побачимо, що це найвірніші ундівсько-попівські служаки, що хлібом і сіллю в одностроях соколів з бандерією вітають ундівський посольський штаб. Самий Видрівський Іван є ундівсько-попівським мужом довірря, був покликаний на цьогорічний тайний з'їзд партії УНДО у Львові, а навіть є членом ширшого комітету УНДО. Слід ще зазначити, що саме отой Видрівський враз зі своїми виділовими усякими обманними за собами зібрали в 1928 р. в часі соймових виборів всі голоси, а було їх біля 800, на партію УНДО в самій Соколівці.

Знаючи все оте, треба спитати: — Чи можна працюючим жертвувати там, де господарять народніми інституціями ундівці, попи і їхні наймити? Відповідь буде одна і та сама, що й дав один з наших дописувачів: — Ні одного цента там, де правлять ундівці й попи. Інакше й не може бути.

І на майбутнє, хай кожній український працюючий, отримавши таке прохання чи заклик від своїх з родинного села, хай спитає вперед: — А хто є хазяйном у тій народній інституції там, у нашому селі? Коли-ж українські працюючі клясово-свідомі одиниці — ми жертвуємо радо. Коли-ж в народній інституції господарять ундівці й попи не даємо ні одного цента. Проженіть вперед з читальні Просвіти, Народнього Дому, кооперативи то що ундівсько-попівських головачів і їхніх наймитів, а на те місце поставте клясово свідомих селян і робітників, тоді українські працюючі Канади й Америки радо стануть в допомогу.

Там, де йдуть клясові бої, усі працюючі спішать на поміч фронтові праці проти пануючої кляси і їхніх служальців.

Односельчанин.

ЧИ БУДЕ УКРАЇНСЬКА ШКОЛА?

Під таким заголовком пише "Час":

"Знов проминув один рік без науки української мови в народніх школах. Український нарід остався знова з обіцянками, цим разом цараністичної партії. Справу протягали обіцянками до вакацій, та тепер дальше нема куди".

Цілком слушно "Час" бачить, що націонал-цараністи обдурили український нарід, бо справа заведення української мови — це не тільки питання міністерського розпорядку, але також справа українських підручників, українських учителів — і т. д. А тим часом ось що робить румунська влада з учителями українцями. Цараністичний інспектор Пігара, що веде інспекцію в повітах сторожинецькім, вашківськім і вижницьким вимагає від дітвори першої народньої кляси, щоби вона знала румунську мову. А що, ясна річ, діти цього знати не можуть, інспектор робить на вчителів рапорти до міністерства, які, як виказала практика, мають такі наслідки, що такого українського вчителя або переносять або пенсіонують. Це робить румунська влада пляново, щоби в даний момент могла покликатися на те, що — немає потрібної скількости вчителів.

З КУЛЬТУРНОГО ЖИТТЯ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

ОРГАНІЗАЦІЯ НОВИХ ТЕХНІЧНИХ ІНСТУТУТІВ І ТЕХНІКУМІВ НА УКРАЇНІ.

Гострий брак інженерно-технічного персоналу вищої і середньої кваліфікації в ріжних галузях української промисловости примушує Вищу Раду Народнього Господарства організувати в цьому році низку нових інститутів.

З нового учбового року на Україні намічається організувати два нові інститути — хіміко-технольогічний в Запоріжжі, і цукровий — в Смілій. Цими днями Зіновіївські радянські й професійні організації порушили питання перед НКОсвітою про реорганізацію сільсько-господаського машинобудівельного технікума в окремий інститут з двома факультетами — машинобудівельним і агротехнічним. В колах Вищої Ради Народнього Господарства до цієї справи ставляться досить прихильно.

Для готування середньо-технічного персоналу, що його дуже бракує по окремих галузях промисловости, особливо гірничій, металюргійній та хемічній, передбачається організувати 10 технікумів. Так в Артемівському та Дніпропетровському утворюється машинобудівельний технікум, в Запоріжжі і Кривому Розі металюргійний в Сталіному, Кадіївці та Горлівці вугільні технікуми; коксобензольний технікум в одному з міст Донбасу, хемічний в Дніпропетровському, скляно-порцеляновий в Києві.

ВРНГ намічає також провести в цьому році передпідготовку практиків, що їх дуже багато на всіх підприємствах. Для цього буде організовано ріжні короткотермінові курси.

Щоб забезпечити промислові інститути і технікуми педагогічним персоналом, ВРНГ намічає у всіх згаданих містах побудувати нові лябораторії, майстерні то-що. Крім того вживається заходів, щоб забезпечити інститути і технікуми педагогічним персоналом.

ПАЛАЦ МУЗЕЇВ.

Наркомос порушив перед Раднаркомом справу про збудування в Харкові спеціяльного величезного будинку музеїв, де передбачається розмістити всі харківські музеї.

Останнім часом виникла також думка реорганізувати всеукраїнську промислову виставку, поширивши її й поєднавши її з виставкою продукційних сил України при соціяльному музеї. Наркомос пропонує негайно розпочати підготовну до будівництва роботу, утворивши громадський комітет будівництва й оголосивши кочкурс на проєкт будинку. Закладини палацу музеїв передбачається пристосувати до 12 роковин Жовтневої революції, а саме будівництво почати весною наступного року. У фінансуванні будівництва повинні взяти участь всі зацікавлені установи, як Наркомос, Наркомзем, Вища Рада Народнього Господарства, міськрада та ин.

В ХАРКОВІ БУДУВАТИМУТЬ НОВИЙ ОПЕРОВИЙ ТЕАТР.

На президії окрвиконкому обміркували справу про збудування в Харкові нового українського оперового театру. Вирішено оголосити всесоюзний конкурс на проєкт будівництва. Найближчим часом має бути скликана для обговорення справи про будівництво широка нарада з представників Наркомосу, Всеукраїнської Академії Наук, працівників мистецтва, преси, студентства й ин.

На тому засіданні президія окрвиконкому вирішила почати будувати в Харкові памятник Тарасові Шевченкові. Щоб здійснити будівництво й провести конкурс на кращий проєкт памятника, вирішено організувати комітет у складі представників окрпарткому, окрвиконкому, міськради, окрінжу, окрпрофради, інспектури наросвіти, письменників, інституту Шевченка, асоціяції революційного мистецтва України, підприємств і ин. Памятник буде закінчений 1929-30 року.

КУЛЬТУРНІ ВЗАЄМИНИ УСРР З ЗАКОРДОНОМ.

При всеукраїнському товаристві культзвязку з закордоном утворено пресбюро. Воно постачатиме закордонній пресі інформаційні матеріяли, дописи, наукові статті тощо. Головне завдання бюра — правдиво інформувати чужоземне суспільство про радянське будівництво, культурне життя УСРР в усіх його галузях. Пресбюро складається з 7 секцій. До його складу ввійшли наукові діячі, працівники преси, викладачі ВИШів (Вищих Шкіл), письменники, мистецькі діячі та ин.

Пресбюро звернулося до всіх наукових дослідницьких закладів УСРР з проханням надсилати відомости про свою наукову роботу. Пресбюро культзвязку вже звязалося з берлінськими, паризькими, празькими, львівськими та Злучених Держав періодичними виданнями. Ці газети й журнали згодилися періодично вміщувати інформації й статті з державного й культурного життя УСРР.

ВІДКРИТТЯ ГОТЕЛЮ НА МОГИЛІ Т. ШЕВЧЕНКА.

10 червня на могилі Тараса Шевченка відбулося урочисте відкриття готелю призначеного для культурно-освітніх потреб і обслуговання екскурсій. На час відкриття зібралося чимало селян з околичних сіл. З Києва пароплавом прибули члени Шевченківського комітету, голова Укрнауки Озерський, представники наукових і літературних організацій й делегати від робітників. Крім того, прибув голова львівського Наукового Товариства ім. Шевченка акад. Студинський, що перебуває тепер у Києві.

Готель гарно устаткований, має свою електростанцію. Тут намічено розвинути широку культосвітню роботу: вже влаштовано лекційну салю, бібліотеку, устатковано радіо й розпочали влаштовувати музей. На мітінгу з приводу відкриття готелю, на якому виступили голова Укрнауки Озерський, представник київського окрпарткому Баран, представник Шевченківського ОВК Луцик, акад. Студинський, "артільний батько" Левитський і инші, промовці підкреслювали вагу нового культурного закладу. Новий культурний осередок має всі підстави, щоб широко розгорнути культосвітні роботи. Останнього часу сюди приїзджають екскурсії з ріжних, навіть далеких міст СРСР. Пересічно за день перебувають до 2,000 осіб.

Після врочистого відкриття готелю, тамже відбулися відкриті збори київської філії Шевченківського комітету. Селяни, що виступали на зборах, настоювали на тому, щоб для бідняків були безплатні місця в готелю підчас одвідування могили. Так само не треба брати плати за місця для сільських шкільних екскурсій. Крім того, селяни рішуче вимагали заборонити продаж спиртних напоїв на терені Шевченківського заповідника.

КОМІСІЯ НОРМАТИВНОЇ ГРАМАТИКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ.

Минулого місяця сконструювалася за ухвалою першого відділу ВУАН "Комісія нормативної граматики української мови". Завдання її вивчати та усталювати граматичну методольогію, систематичне вивчення та нормування синтакси, стилістики, словотвору української мови, розроблювання правописних проблем та поправної вимоги. За підставу для своїх дослідів комісія бере народню мову та літературну в творах кращих маїстрів українського слова. Праці своїх членів і сторонніх співробітників Комісія друкуватиме в окремих збірниках. Комісія ухвалила з жовтня місяця ц. р. видавати часопис "Українське слово", з широкою лінгвістичною програмою.

ОКРУЖНИЙ ПІКНІК В СОДБОРИ!

СТАРАННЯМ ВІДДІЛІВ ТУРФДІМ В СОДБОРИ, КОНІСТОН І ОКОЛИЦІ

устроюється

В НЕДІЛЮ, 28-ГО ЛИПНЯ 1929 РОКУ

НА БЛЕК ЛЕЙК ФАРМІ

ОКРУЖНИЙ ПІКНІК

Запрошується членів і членкинь, та взагалі робітників і робітниць з Содбори, Конистон і околиці прибути якнайчисленніше на цей пікнік, бо на ньому буде знята фільма оператором з Торонта. Всі робітники і робітниці в Содбори зберуться на пікнік в Укр. Робітничому Домі о годині 9.30 рано, де буде знято на фільму всіх зібраних, а відтак спеціяльними автобосами всі разом відідуть на місце пікніку. В Конистон будуть всі збиратися в Укр. Роб. Домі о годині 10.30 рано, де також буде всіх знято на фільму. Після цего всі виїдуть на пікнік, де буде знята загальна фільма з усіх присутніх разом, як також будуть зняті ріжні гри та забави зокрема.

Знята на цім пікніку фільма буде пізніше показуватися на екрані в Укр. Роб. Домах.

Програма пікніку дуже багата. Будуть там смачні перекуски, холодні напитки і добірна музика до танців. Тому не оминіть цеї небувалої нагоди. Жартів, сміху і забав буде там для всіх доволі.

На випадок непогоди, в неділю пополудні відбудеться в Укр. Робітничому Домі в Содбори забава, а вечером прекрасний концерт.

ПРИХОДІТЬ НА ПІКНІК І КЛИЧТЕ ЗНАЙОМИХ! ХТО НЕ ПРИЙДЕ, ТОЙ БУДЕ ЖАЛУВАТИ.

С. ГОПНЕР

ПІД ПРАПОРОМ СВІТОВОЇ ПРОЛЄТАРСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

(Продовження.)

Вони-ж стикаються в боротьбі за ринки в Китаю з Англією та Японією. Економічний занепад Англії призводить до впертого опору англійського імперіялізму. Англійському пануванню загрожують революційні хвилі, які щораз вище й вище зносяться по його численних кольоніяльних землях.

Вбачаючи в СРСР велитенську революційну базу для всіх поневолених країн, і зосібна для кольоній, англійський імперіялізм організує антирадянські сили в Европі. Ще війни нема, та кров ллється в Китаю, в Мексико, в Нікарагва, в Марокко, в Афганістані. Знову воскрес, здавалося вже похований, імперіялізм Німеччини, що загострює загрозу війни.

Під прикриттям миролюбних промов, плянів і договорів іде гарячкова підготовка до війни. Вона може виникнути кожної хвилини. Вона може виникнути в першім-ліпшім місці, де стикаються інтереси імперіялістичних хижаків. Та наймовірніша перспектива збройного нападу імперіялізму на СРСР.

Найбільша сила, що розхитує капіталістичну стабілізацію, є радянський Союз. Пролетаріят "передових" капіталістичних країн не подолав буржуазії за 1918—1923 років, та й буржуазія не подолала свого клясового ворога. Їй пощастило при діяльній допомозі соціял-зрадників ще на якийсь час зберегти свою зверхність на п'ятьох шестих земної кулі. Та вона не спромоглася погасити найбільше огнище світової пролетарської революції, диктатуру пролетаріяту, яка, одвойовавшись, наперекір бажанням усіх ворогів, щоденно міцніє.

Коли-б навіть не було жадних інших ознак нетрівкости капіталістичної стабілізації, то й тоді самий факт збереження та зміцнення СРСР означає велитенську крізу капіталізму, бо цей факт голосніше за всі інші говорить, що революція триває далі.

Вона триває, перш-за-все, в формі боротьби поміж двома системами — капіталістичною й соціялістичною. Ця боротьба іде по лінії взаємин між капіталістичними державами та СРСР і по лінії клясової боротьби всередині країни пролетарської диктатури.

Революція триває й у формі невпинного, революційного впливу пролетарської диктатури в СРСР на пролетаріят капіталістичного Заходу.

Капіталістична стабілізація розхитується не тільки ростом соціялістичного наступу в СРСР, а й ростом національно-визвольної боротьби в кольоніяльних та напівкольоніяльних країнах, підкорених імперіялізмом.

На грані другого й третього періоду Комінтерн бере участь у керівництві боротьбою кольоніяльних народів проти імперіялізму. Серед боїв цієї доби всесвітньо-історичне значіння має велика китайська революція. Ніколи до цього часу поміж передовим пролетаріятом капіталістичних країн і повсталими пригнобленими народами Сходу не бувало такого зв'язку, як тепер. Тим самим для майбутньої пролетарської революції підготовлялась широка невидана своїми розмірами основа.

Поразка революції в Китаю — це лише тимчасова невдача великої боротьби китайських трудящих мас. Час між двома революціями Комінтерн використовує для підготови наступного побідного етапу китайської революції та керівництва революційним рухом в Індії, Індонезії, серед мільйонних мас негрів Африки й Америки та по інших, залежних від імперіялізму країнах, де революційний рух що-хвилі зростає.

Протягом 10 років своєї боротьби Комуністичний Інтернаціонал був невтомний в справі найдіяльнішої підтримки першої країни пролетарської диктатури — СРСР. Це на заклик комуністичних партій всіх країн широкі маси робітників і насамперед, залізничники та матроси відмовлялись підвозити зброю для Польщі, коли вона воювала з СРСР. Це на заклик комуністів робітничі маси Заходу десятки разів голосно протестували на метушливих вулицях великих европейських міст проти брехні й брутальних наклепів буржуазії, проти провокаційних вихваток англійських твердолобих, проти ультиматумів Керзона й Чемберлейна, проти розриву англо-радянських зносин, проти вбивств радянських послів та примусового від'їзду радянських посольств, проти антирадянської політики всіх буржуазних влад і урядів.

Буржуазна підкупна преса, руські білогвардійці та соціял-демократія, що співає в одно з руськими білогвардійцями, робить брудні наклепи на радянську владу й ВКП(б) і у відповідь на це день-у-день лунає голос гарячої любови та братерської солідарности, голос пролетарської підтримки наших друзів, захоплених героїзмом трудящих мас СРСР. Цей голос лунає з уст комуністів і тих робітників, що їм співчувають, із сторінок міжнародньої комуністичної преси, з уст комуністичних депутатів на трибунах буржуазних парляментів, з уст ув'язнених за залізними ґратами буржуазних в'язниць гарячих прихильників Комуністичного Інтернаціоналу. В моменти найважчих іспитів пролетаріят СРСР завжди почував цю підтримку й черпав з неї бадьорість та волю до дальшої боротьби.

Протягом усього свого десятилітнього існування Комуністичний Інтернаціонал, народжений у вогні імперіялістичної війни, безугавно провадив якнайширшу роботу серед мас, мобілізуючи всю їхню свідомість і всі їхні зусилля на боротьбу з новими імперіялістичними війнами. На момент свого десятиліття Комуністичний Інтернаціонал загострив перед масами це питання більше, ніж коли небудь.

(Далі буде.)

НА СКЛАДІ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКОЇ КНИГАРНІ

ви завжди дістанете найкращі і найновіші книжки: оповідання, повісти, романи, наукові, економічні, соціяльні і ин.

У НАС Є:

Багатий вибір театральних підручників для великих і малих драмгуртків;

Найновіші журнали з Радянської України;

Ріжні ноти для хорів і сольоспівів;

Ріжні музичні інструменти;

Перуки, мальовидла, все потрібне для драмгуртків;

Грамофонні рекорди й грамофони.

Разом з книгарнею міститься ІНФОРМАЦІЙНЕ І ФІНАНСОВЕ БЮРО, яке дає всякі поради, виконує ріжні припоручення, пересилає гроші до старого краю, вибірає афідейвіти, продає шифкарти.

Обслуга ТОЧНА Й ДЕШЕВА. Можете самі переконатися.

Пишіть на адресу:

WORKERS AND FARMERS BOOK STORE

або

INFORMATION & FINANCIAL BUREAU

550 Selkirk Ave., Winnipeg.